

[Stensballe.]

set Udvalg som muligt. Her er altsaa Udvalget begrænset til 3 Mand og saa neutralt og uafhængigt, som det kan være, ganske som London-Resolutionen har fremhævet.

Den højtærede Minister har gjort Rede for, hvorledes Udvalget er sammensat, og jeg skal ikke forlænge Debatten ved at komme ind paa det. Det bestaar af to Dommere, en af Højesteret og en af Landsretten, og et Medlem udpeget af Præsidenten for Sø- og Handelsretten. Hermed er givet, at dette Medlem kan udpeges af ham baade indenfor og udenfor Retten; ellers maatte der have staaet, at vedkommende Medlem skulde udpeges indenfor Retten.

Der er, som jeg sagde før, gjort visse Undtagelser fra Udvalgets Indankning for Domstolene. I ganske særlige Tilfælde, hvor Prisaftalen ikke kan antages at have tilføjet den forbrugende Almenhed større Skade, eller hvor den kun har virket i kortere Tid, kan Udvalget indskrænke sig til at foranledige Prisaftalen ændret eller offentliggjort, dersom vedkommende Trust, Kartel eller Sammenslutning indvilliger i en saadan Ændring eller Offentliggørelse. Denne Bestemmelse forstaar jeg er indsat for eventuelt at fritage de Truster, Karteller og Sammenslutninger, hvis Forhold det drejer sig om at undersøge, for en Domsafgørelse, idet de kan ændre Prisaftalen, naar den ikke har virket i længere Tid og ikke gjort større Skade, og eventuelt i Stedet for en Domsafgørelse kan foretrække at lade Offentliggørelse finde Sted. Det er efter min Mening en Hensyntagen til de paagældende Virksomheder; det er her overladt til Erhvervenes frie Afgørelse, om de eventuelt under Forhold, hvor der kun har været rent minimalt at beklage sig over, vil slippe med dette. Men som Hovedregel skal Spørgsmaalet indankes for Domstolene; det er det principielle, som er nedlagt i § 4.

Det er selvfølgelig et absolut Krav, at der intet kan offentliggøres, intet kan meddeles om, hvilke Forhandlinger der finder Sted mellem Udvalget og de respektive Truster, Karteller eller andre Sammenslutninger af monopolagtig Karakter, eller om der overhovedet finder saadanne Forhandlinger Sted. Det eneste Sted, Udvalget har at henvende sig og meddele noget, er Domstolene, og i saa Henseende er det fastslaaet, at det skal være til Landsretten. Jeg kan ikke se rettere end, at de Bestemmelser, der her er indført, er tilstrækkelige til at beskytte. Jeg vil ogsaa

i denne Forbindelse nævne den absolutte Fastslaaen af, at tekniske Hemmeligheder ikke kan kræves oplyst af Udvalget. Hvis Udvalget ikke mener at kunne slaa sig til Taals med, at vedkommende Virksomhed erklærer, at det er tekniske Hemmeligheder, kan disse forelægges Direktøren for Polyteknisk Læreanstalt eller en af ham udpeget særlig sagkyndig, og det bliver saa vedkommendes Sag at afgøre, om de eventuelt skal forelægges for Udvalget. Jeg skal pege paa, at under de Forhandlinger, der har fundet Sted tidligere, navnlig før 1920, blev det, særlig fra Industri-siden, krævet som en absolut Betingelse for at gaa ind i Forhandlinger herom, at en saadan Bestemmelse blev optaget. Den er altsaa nu indsat for at værne Virksomhederne imod at skulle afgive saadanne Oplysninger, naar det virkelig drejer sig om tekniske Hemmeligheder.

Som det fremgaar af § 10, tilsigtes der her en Lovgivning af midlertidig Art, ogsaa under Hensyn til det vanskelige Omraade, der her lovgives paa. Under Hensyn hertil, i alt Fald saa vidt jeg har forstaaet, omfatter Lovforslaget ogsaa kun Varer, der indgaar i almindeligt Forbrug. Det er min Overbevisning, at dette Lovforslag, naar det er ophøjet til Lov, vil blive til Støtte for god og sund Erhvervsvirksomhed og kun ramme Misbrug, og det er da ogsaa vor Forudsætning for at gaa ind i en saadan Lovgivning, at denne vor Hensigt naas. Vi maa staa fast paa, at en Regulering ikke bør berettigge noget Indgreb i det økonomiske Liv, der er egnet til at bringe den frie Udvikling i Fare. Det er London-Resolutionens Forudsætning, og det er vor Forudsætning.

Jeg erkender, at der maa anvendes et vist Skøn i Administrationen af denne Lov, og jeg formener, at en Forhandling med den højtærede Handelsminister af mere dybtgaaende Art, end der kan blive Lejlighed til her i Salen, vil være formaalstjenlig for at undgaa Misforstaaelser. Jeg agter bl. a. derfor, naar denne første Behandling er bragt til Ende, at foreslaa nedsat et Udvalg, som skal overveje Lovforslaget, og til hvilket de Erhvervsorganisationer, som maatte ønske det, kan rette Henvendelser, skriftligt eller gennem Deputationer. Saa godt som alle Erhvervsorganisationer har jo behandlet dette Spørgsmaal og udtalt sig derom paa Grundlag af det Forslag, som blev forelagt i Folketinget, og der er ogsaa fra enkelte Erhvervsorganisationer sket Henvendelse til Landstinget, senest i Dag fra en stor Erhvervsorganisation her i Køben-